

Sygn. akt II K 763/15

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie: Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Bartosz Kamiński

Protokolant: Emilia Krzak

w obecności Prokuratora: Ziemowita Sułka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 maja 2016 roku

sprawy **P. C.**, syna R. i B. z domu (...), urodzonego (...) w P.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Kępnie z dnia 27 sierpnia 2013 r. w sprawie II K 274/13 za przestępstwo popełnione w dniu 27 kwietnia 2013 r. na podstawie art. 278 §1 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zostało warunkowo zawieszona na okres 4 lat próby i na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny 50 stawek dziennych po 10 zł;
 2. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 4 października 2013 r. w sprawie II K 329/13 za przestępstwo popełnione w okresie od 27 marca 2008 r. do 25 listopada 2008 r. na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zostało zawieszona na okres 3 lat próby oraz na podstawie art. 71 § 1 na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 zł przy czym w miejsce kary grzywny orzeczono karę zastępczą;
 3. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie II K 802/13 za przestępstwo popełnione w dniu 9 czerwca 2013 r. na podstawie art. 244 w zw. z art. 11 § 3 k.k. na karę 2 lata pozbawienia wolności, której wykonanie zostało zawieszona na okres 3 lat próby oraz na podstawie art. 71 § 1 na karę grzywny w wysokości 70 stawek dziennych po 20 zł przy czym w miejsce kary grzywny orzeczono karę zastępczą oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat;
 4. Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 17 października 2014 r. sygn. akt II K 1291/13 za przestępstwo popełnione w październiku 2012 r. na podstawie art. 190 § 1 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo popełnione 16 sierpnia 2013 r. na podstawie art. 193 k.k. na karę miesiąca pozbawienia wolności, za przestępstwo popełnione 10 września 2013 r. na podstawie art. 191 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy za przestępstwo popełnione w dniu 10 września 2013 r. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności i na karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności;
 5. Sądu Rejonowego z dnia 4 września 2015 r. w sprawie II K 912/14 za 3 przestępstwa popełnione w dniu 18 czerwca 2012 r. na podstawie art. 226 § 1 k.k. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 222 § 1 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 224 § 2 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz na karę łączną 5 miesięcy pozbawienia wolności;
1. na podstawie art. 569 § 1 k.p.k. w zw. z art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 4 k.k. i 89 § 1b k.k. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 poz. 396) łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyżej wymienionymi wyrokami i wymierza skazanemu P. C. karę łączną 2 (dwóch) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

2. na podstawie art. 577 k.p.k. wymienia jako okresy podlegające zaliczeniu skazanemu na poczet kary łącznej okresy kary pozbawienia wolności wykonanej do sprawy sygn. II K 1291/13 od 21 lutego 2016 r. do 20 maja 2016 r. oraz okres zatrzymania w sprawie II 912/14 od dnia 17 czerwca 2012 r. do dnia 19 czerwca 2012 r. ;
3. w pozostałym zakresie wyroki dotyczące skazanego podlegają odrębnemu wykonaniu i w tej części na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w niniejszej sprawie wobec braku warunków do wydania wyroku łącznego;
4. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 763/15 Uzasadnienie

P. C. był wielokrotnie skazywany wyrokami różnych sądów. W sprawach Sądu Rejonowego w Puławach P. C. został skazany prawomocnymi wyrokami z dnia 12 maja 1997 r. w sprawie II K 125/97, z dnia 7 września 1998 r. w sprawie II K 500/98, wyrokiem Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 15 kwietnia 2004 r. w sprawie II K 704/03, Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 30 października 2008 r. w sprawie VI K 591/08 oraz z dnia 20 listopada 2008 r. w sprawie VI K 538/08, Sądu Rejonowego w Opolu Lubelskim z dnia 13 kwietnia 2012 r. w sprawie II K 281/11 oraz Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 8 sierpnia 2014 r. w sprawie II K 446/13. We wszystkich tych sprawach orzeczone wobec P. C. kary lub środki karne zostały wykonane tudzież nastąpiło zatarcie skazania.

Ponadto P. C. został skazany wyrokami: Sądu Rejonowego w Kępnie z dnia 27 sierpnia 2013 r. w sprawie II K 274/13 za przestępstwo popełnione w dniu 27 kwietnia 2013 r. na podstawie art. 278 §1 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zostało warunkowo zawieszona na okres 4 lat próby i na podstawie art. 33 § 2 k.k. na karę grzywny 50 stawek dziennych po 10 zł; Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 4 października 2013 r. w sprawie II K 329/13 za przestępstwo popełnione w okresie od 27 marca 2008 r. do 25 listopada 2008 r. na podstawie art. 19 § 1 k.k. w zw. z art. 272 k.k. na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zostało zawieszona na okres 3 lat próby oraz na podstawie art 71 § 1 na karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych po 10 zł przy czym w miejsce kary grzywny orzeczono karę zastępczą; Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie II K 802/13 za przestępstwo popełnione w dniu 9 czerwca 2013 r. na podstawie art 244 w zw. z art 11 § 3 k.k. na karę 2 lata pozbawienia wolności , której wykonanie zostało zawieszona na okres 3 lat próby oraz na podstawie art. 71 § 1 na karę grzywny w wysokości 70 stawek dziennych po 20 zł przy czym w miejsce kary grzywny orzeczono karę zastępczą oraz środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat; Sądu Rejonowego w Puławach z dnia 17 października 2014 r. sygn. akt II K 1291/13 za przestępstwo popełnione w październiku 2012 r. na podstawie art. 190 § 1 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo popełnione 16 sierpnia 2013 r. na podstawie art. 193 k.k. na karę miesiąca pozbawienia wolności, za przestępstwo popełnione 10 września 2013 r. na podstawie art. 191 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy za przestępstwo popełnione w dniu 10 września 2013 r. na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności i na karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności; Sądu Rejonowego z dnia 4 września 2015 r. w sprawie II K 912/14 za 3 przestępstwa popełnione w dniu 18 czerwca 2012 r. na podstawie art. 226 § 1 k.k. na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 222 § 1 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 224 § 2 k.k. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz na karę łączną 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Z opinii Dyrektora Aresztu Śledczego, w którym P. C. odbywa kary pozbawienia wolności wynika, że P. C. miał negatywną opinię w miejscu zamieszkania, gdzie często był widywany pod wpływem alkoholu i narkotyków, przez co był agresywny i pobudzony. W zakładzie karnym jego zachowanie jest oceniane jako zmienne, był zarówno nagradzany (jedenaście razy) jak i karany dyscyplinarnie (pięć razy) W stosunku do administracji więziennej nie zawsze prezentuje właściwą postawę i zachowanie, nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej, w gronie osadzonych odnotowano zarówno konflikty werbalne jak i konflikt fizyczny w postaci bójki (opinia k. 8)

Sąd Rejonowy w Puławach zważył, co następuje:

Zgodnie z art.570 k.p.k. wyrok łączny Sąd wydaje z urzędu lub na wniosek skazanego albo prokuratora. Z przepisu tego wynika zatem, że w postępowaniu o wyrok łączny nie obowiązuje zasada skargowości. Wyrok łączny może być wydany

zarówno na wniosek, jak i z urzędu. Dlatego gdy Sąd nie dopatruje się możliwości połączenia w wyrok łączny wyroków wskazanych we wniosku uprawnionego (zwłaszcza gdy jest to wniosek samego oskarżonego), z uwagi na brak realnego zbiegu przestępstw jako warunku niezbędnego do orzeczenia nowej kary łącznej, ale dostrzega możliwość wydania wyroku łącznego o skazania niepowołane we wniosku, to może z urzędu wydać taki wyrok). Stąd też w sytuacji, gdy zachodzą warunki do wydania takiego wyroku, jego wydanie jest obowiązkiem sądu (tak już w w. SN z 24 maja 1976 r., N 5/76, OSNKW 7-8/1976, poz. 100 i aprob. M. Cieślak, Z. Doda, Przegląd orzecznictwa SN, Pal. 8-9/1977, s. 79 oraz Z. Gostyński (w:) J. Bratoszewski i inni, Komentarz, s. 826, 827). Kodeks przewiduje wprowadzenie umorzenia postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego (art. 570), ale tylko gdy brak jest warunków do jego wydania (w ogóle), a nie - gdy nie można tylko połączyć wyroków wskazanych przez wnioskodawcę, zachodzą zaś warunki do połączenia innych skazań danej osoby. Z tych też względów Sąd Rejonowy w Puławach badał wszystkie wyroki skazujące dotyczące skazanego P. C..

Warunki do wydania wyroku łącznego zachodzą wówczas, gdy spełnione są warunki określone w art 85 k.k. Przed datą 1 lipca 2015 r. obowiązywała zasada, że wydanie wyroku łącznego jest dopuszczalne gdy prawomocnymi wyrokami wymierzono skazanemu kary tego samego rodzaju lub inne podlegające łączeniu za dwa lub więcej przestępstw popełnionych przed wydaniem pierwszego wyroku, chociażby nieprawomocnego, co do któregośkolwiek z tych przestępstw (art. 85 kk, art. 569 § 1 kpk w brzmieniu przed 1 lipca 2015). Ustawowy zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosił się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa. Wskazać jednak należy, że nie wszystkie skazania dotyczące P. C. zapadły i uprawomocniły się przed 1 lipca 2015 r. W takiej więc sytuacji zgodnie z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.396) przepisów rozdziału IX ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Zgodnie z ust. 2 tego przepisu jeżeli prawomocnie orzeczona przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy kara łączna jest wyższa niż górna granica wymiaru kary łącznej określona w ustawie, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, wymierzona karę łączną obniża się do górnej granicy wymiaru kary łącznej określonej w ustawie, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Cytowany przepis art. 19 ust. 1 stanowi zatem przepis szczególny wobec art. 4 k.k. i tak więc w sprawie niniejszej wobec P. C. będą miały zastosowanie przepisy w brzmieniu obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r. Zgodnie z art 85 k.k. Jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem art. 89, w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1 art 85 k.k. Podstawą orzeczenia jednej kary łącznej nie może być kara wymierzona za przestępstwo popełnione po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania innej kary podlegającej łączeniu z karą wykonywaną w chwili popełnienia przestępstwa, lub karą łączną, w skład której wchodzi kara, która była wykonywana w chwili popełnienia czynu. Oznacza to, że łączeniu nie podlegają kary już wykonane lub z innych względów nie podlegające wykonaniu, z zastrzeżeniem wynikającym z treści art 89 k.k. Zgodnie zaś z art. 89 § 1 k.k. w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary łącznej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia każdego z tych przestępstw nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające do osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Oznacza to, że w przypadku skazanego P. C. nie ma żadnych podstaw do zawieszenia kary łącznej orzeczonej na podstawie zbiegających się kar. Art 89 1b k.k. przewiduje zaś, że sąd orzeka karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, przyjmując, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Zasady wymiaru kary łącznej określa zaś art. 86 § 1 k.k. zgodnie z którym Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając jednak 810 stawek dziennych grzywny, 2 lat ograniczenia wolności albo 20 lat pozbawienia wolności; karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach. W przypadku gdy podstawą wymiaru kary łącznej jest już wcześniej orzeczona kara łączna to zastosowanie ma art 86 § 4 k.k., który przewiduje, że zasady wymiaru kary

łączonej określone w § 1-3 stosuje się odpowiednio, jeżeli przynajmniej jedną z kar podlegających łączeniu jest już orzeczona kara łączna.

Uwzględniając powyższe reguły w sprawie niniejszej możliwe było orzeczenie kary łącznej w granicach od roku pozbawienia wolności do 3 lat pozbawienia wolności. Wymierzona wobec skazanego kara łączna 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności nie przekracza więc sum wcześniej wymierzonych kar, a więc nie pogarsza sytuacji prawnej skazanego. Wymierzając karę łączną Sąd zastosował tzw. zasadę absorpcji, to jest metodę mieszaną uznając, że pełna absorpcja kar jednostkowych (pochląnianie kary łagodniejszej przez surowszą), czy też pełna zasada kumulacji (sumowanie kar) nie znajdują uzasadnienia wobec osoby skazanego. Za częściową absorpcją przemawiał stosunkowo bliski związek czasowy pomiędzy popełnionymi przez skazanego przestępstwami. Za kumulacją w zdecydowany sposób przemawiała wielość popełnionych przestępstw i niepoprawność skazanego sprawcy. Pamiętać jednak należy, że zgodnie z art. 85a k.k. orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Z tych więc względów mimo przewagi argumentów za stosowaniem systemu kumulacji z powodów humanitarnych chcąc realizować wobec skazanego cele wychowawcze - wobec skazanego nie zastosowano przy wymiarze kary systemu kumulacji w pełnym zakresie.

Gdy chodzi o rozstrzygnięcie o umorzeniu postępowania to dotyczy ono i obejmuje wszystkie wyroki, co do których już wykonano wymierzone nimi kary bądź już nie podlegają wykonaniu.

Na podstawie art 577 k.p.k. wskazano w wyroku okresy podlegające zaliczeniu skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej.

Uznając, że uiszczenie przez skazanego wydatków związanych z wydaniem wyroku łącznego byłoby dla niego zbyt uciążliwe w świetle jego możliwości zarobkowych i sytuacji majątkowej, Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił go od ich ponoszenia, obciążając nimi Skarb Państwa.

Z tych wszystkich względów i na podstawie powołanych przepisów Sąd orzekł jak sentencji wyroku.